УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум Кликните да бисте почели унос текста.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ: „ПОЕТИКА ПРОЗЕ МОМЧИЛА НАСТАСИЈЕВИЋА“, КАНДИДАТА НЕДЕЉКЕ ПЕРИШИЋ И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
1. Датум и орган који је именовао комисију Наставнонаучно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду, 22. маја 2013, Одлуком 1585/1, образовало је комисију за оцену подобности докторанта Недељке Перишић. 2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен: 1. др Јован Делић, редовни професор, српска књижевност 20. века, 15. 7. 2009, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Филолошки факултет Универзитета у Београду 2. др Душан Иванић, редовни професор, српска књижевност 19. века, 21. 2. 1997, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Филолошки факултет Универзитета у Београду 3. др Ирена Шпадијер, доцент, српска књижевност средњег века, 29. 6. 2010, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Филолошки факултет Универзитета у Београду 4. др Роберт Ходел, ванредни професор, С2, 1998, Институт за славистику Универзитета у Хамбургу. Институт за славистику Универзитета у Хамбургу 5. Кликните да бисте почели унос текста.
II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА
Недељка Перишић рођена је 1984. године у Сарајеву. Основне и мастер студије завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Године 2010. на истом факултету уписала је докторске студије, а тренутно ради на изради докторске дисертације на тему „Поетика прозе Момчила Настасијевића”. Током 2010. и 2011. године била је ангажована као сарадник у настави на Филолошком факултету у Београду, на предметима *Српска књижевност 20. века*, *Тумачење књижевног дела* и *Класици српске књижевности*. Од марта 2011. године запослена је као истраживач-приправник на Институту за књижевност и уметност у Београду, на пројекту „Смена поетичких парадигми у српској књижевности 20. века: национални и европски контекст“. У 2012. години боравила је на Универзитету у Хамбургу, као стипендиста DAAD-а, где је одржала неколико запажених предавања. Учествовала је на више домаћих и међународних научних скупова: „О песмама, поемама и поетици Матије Бећковића“ (2011), „Међународни састанак слависта у Вукове дане“ (2011), скуп посвећеном антологијама у српској поезији у организацији Института за књижевност и Трећег програма (2011), „Песничко дело и мисао о поезији Милована Данојлића“ (2012), Симпозијум „На Дрини ћуприја“ (2012), научни скуп „Предачке мелодије Алека Вукадиновића“ и „Над целокупним делом Десанке Максимовић“ (2013)
III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА
1. „Дневник о Дневнику“, Зборник Матице српске за књижевност и језик, Књ. 58, св. 3 (2010), стр. 650-654,

УДК 821.163.41-31.09 Crnjanski M.

2. „Коначна смрт херојског у‘Кад будем млађи’ Матије Бећковића“, у: *О песмама, поемама и поетици Матије Бећковића,* зборник радова,Поетичка истраживања, књ. 14, Институт за књижевност и уметност, Београд: 2012, стр. 231-255.

3. „Срицање неизрецивог: поезија драме и драма поезије“, Зборник Матице српске за књижевност и језик, св. 2, књ. 59, Матица српска, Нови Сад: 2011, стр. 501-504, УДК 821.163.41.09 Simović Lj.(082).

4.„Ослушкивање пјесме дуге пет деценија“,Зборник Матице српске за књижевност и језик, св. 3, књ. 59, Матица српска, Нови Сад: 2011,стр. 786-789, УДК 821.163.41-1.09 Raičković S.

5.„Дијете као фокализатор у приповијеткама Ива Андрића“,Научни састанак слависта у Вукове дане („Иво Андрић у српској и европској књижевности),књ. 41/2, Међународни славистички центар, Београд: 2012, стр. 887-897,УДК 821.163.41.09

6. „’Антологија српске поезије’ Зорана Мишића у огледалу ‘Антологије новије српске лирике’ Богдана Поповића“, Часопис Трећи програм, 2012,Год. 44, br. 153 (2012), стр. 16-25
УДК:
821.163.41.09-1(082.2)
821.163.41.09 Мишић З.
821.163.41.09 Поповић Б.

7. „’Флора’ Оскара Давича”, у: *Песничка поетика Оскара Давича*, зборник радова, Поетичка истраживања, књ. 15, Институт за књижевност и уметност, 2013, Београд. УДК 821.163.41.09-1 Давичо О.

8.„Експлицитна поетика Момчила Настасијевића“, Филолог: часопис за језик, књижевност и културу, VI/2012, Бања Лука, стр. 96-108, УДК 821.163.41.09 Настасијевић М.

9. „Портретизација и карактеризација ликова у Данојлићевој ‘наивној песми’“, у: *Песничко дело и мисао о поезији Милована Данојлића*, зборник радова, стр. 351-364, Институт за књижевност и уметност, Филолошки факултет, Београд, 2013.УДК 821.163.41.09-1 Данојлић М. 82.0

10. „Граница илузије и илузија границе: ко коме приповиједа у романима Михаела Ендеа“, Detinjstvo: časopis o književnosti za decu ISSN: 0350-5286.- God. 39, br. 1 (2013), str. 16-25.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидаткиња Недељка Перишић испунила све школске и научне услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА
НАПОМЕНА:

За ментора је предложен/а др Јован Делић, (звање) редовни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. С*рпски надреализам и роман*. - Београд : Српска књижевна задруга, 1980 (Београд : ГРО Култура, ООУР штампарија "Слободан Јовић"). 243 стр. ; 21 cm. - (Књижевна мисао; 12);

2. *О поезији и поетици српске модерне* // Београд: Завод за уџбенике, 2008 (Београд: Едит принт). – 357 стр.; 21 cm. – (Библиотека Нова дела) ISBN 978-86-17-15608-2
3. Облици сказа у Настасијевићевој збирци *Из тамног вилајета // Поетика Момчила Настасијевића* : зборник радова / уредник Новица Петковић. - Београд : Институт за књижевност и уметност : Културно-просветна заједница Србије ; Горњи Милановац : Дечје новине, 1994. - Стр. 151-174
4. Бахтинова теорија дијалога и питања поетике сказа // *Књижевна историја*. - ISSN 0350-6428. - Год. 28, бр. 100 (1996), стр. 627-647.
5. О поезији и поетици - пратећи настанак пјесме : (Новица Петковић, *Настасијевићева песма у настајању,* БИГЗ, Београд, 1995) // *Зборник Матице српске за славистику*. - ISSN 0352-5007. - 52 (1997), стр. 317-321.
6. Приповијетка као отворени жанр // *Српска проза данас* ***:*** *Херцеговина и српски језик у историографским и књижевним дјелима 19. и 20. вијека /* Ћоровићеви сусрети прозних писаца у Билећи [и] Научни скуп у Гацку, 17-19. септембар 2005. године; Приредио Никола Асановић. - Билећа : Просвјета ; Гацко : Просвјета, 2006. - Стр. 122-126.
7. Авангардни ерос ренесансне пчеле. Оглед из компаративне поетике: Сенека, Петрарка, Растко Петровић // *Упоредна истраживања 4. Српска књижевност између традиционалног и модерног – компаративни аспекти*. – Уредник Бојан Јовић. – Институт за књижевност и уметност, Београд 2007. – Стр. 113-120.

Комисија сматра да др. Јован Делић **испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област** српска књижевност 20. вијека.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

Комисија закључује да је радни назив тезе „Поетика прозе Момчила Настасијевића" **прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.**

2. предмета (проблема) истраживања

Опис теме: Поетика Настасијевићевих збирки: *Из тамног вилајета* и *Хроника моје вароши*. Тема је захтјевнија од онога што се да закључити из привидно једноставног наслова. Од кандидата она захтијева и да добро познаје прозна остварења српске књижевности крајем 19. и у првој половини 20. вијека, приповједачке поетике модерне српске прозе, њене креативне и генетичке везе са народном и књижевношћу средњег вијека; затим, да је добро упућен у науку о језику. Подразумијева да је кандидат сагледао специфичну природу авангарде као раздобља које „чини уметничка средства препознатљива у њиховој општости, јер их она више не одабира према неком стилском принципу, него се њима служи као уметничким средством" (П. Биргер).

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 86 библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање:

1. *Седам лирских кругова Момчила Настасијевића*: *зборник радова* / [уредник Новица Петковић], Београд: Институт за књижевност и уметност: Културно-просветна заједница Србије; Горњи Милановац: Дечје новине, 1994 (Београд: ЧИП штампа.
2. *Поетика Момчила Настасијевића: зборник радова* / уредник Новица Петковић, Институт за књижевност и уметност: Културно-просветна заједница Србије; Горњи Милановац: Дечје новине, 1994 (Београд: ЧИП штампа).

3. Петковић, Новица: *Настасијевићева песма у настајању*, Београд: БИГЗ, 1995.
4. Шломит Римон-Кенан, *Narativna proza: savremena poetika* / Šlomit Rimon-Kenan, Beograd: Narodna knjiga - Alfa, 2007.
5. Ивић, Павле, *О језику некадашњем и садашњем*, Београдески издавачко-графички завод, Београд, 1990.
6. Вучковић, Радован, *Поетика српске авангарде*, Службени гласник, Београд, 2011.
7. Трифуновић, Ђорђе, *Стара српска књижевност*, Београд, Чигоја штампа, 2009.
8. Сувајџић, Бошко, *Дновидне воде у српској књижевности*, Orpheus, Нови Сад, 2012.
9. Тодоров, Цветан, *Увод у фантастичну књижевност*, Службени гласник, Београд, 2010.
10. *Српска фантастика: натприродно и нестварно у српској књижевности*, зборник радова, уредник Предраг Палавестра, САНУ, 1989.
11. Харпањ, Михал, *Поетска структура Настасијевићеве прозе*, монографска публикација, Нови Сад: Матица српска, 1994.

ЧЛАНЦИ И ОСТАЛА ГРАЂА:

1. Раденковић, Љубинко, *Словенска митолошка бића - представе и порекло*, у: Зборник Матице српске за славистику = Славистический зборник = Review of Slavic, бр. 73 (2008), стр. [315]–323.
2. Чајкановић, Веселин, *Старе српске скаске и легенде о биљкама и дрвећу*, Богословље: орган Православног богословског факултета у Београду, 3-4 (1940), str. 222-232.
3. Живић, Јелена, *Поступци и загонетке уметничког казивања: проза Момчила Настасијевића,* чланак - саставни део, TI=Летопис Матице српске ISSN: 0025-5939.- God. 181, knj. 476, sv. 3 (sept. 2005), str. 456-486
4. Бешић, Ален, *Кача или о фантастици у Настасијевићевој прози*, чланак - саставни део, TI=Летопис Матице српске ISSN: 0025-5939.- God. 176, knj. 465, sv. 6 (jun 2000), str. 871-883
5. Шаровић, Марија, *Narativna semantika u komparativnoj analizi priča M. Nastasijevića i E. A. Poa*, чланак - саставни део, TI=Txt: studentski časopis za književnost i teoriju književnosti ISSN: 1451-7604.- Br. 3/4 (2004), str. 82-89
6. Stojnić, Mila, *Srednjovekovni motivi u prozi XX veka: M. Nastasijević i A. Bunjin*, чланак - саставни део, TI=Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор ISSN: 0350-6673.- Knj. 65-66, sv. 1/4 (1999-2000), str. 65-70
7. Кнежевић, Радован, *Функција језика у драми "Код вечите славине" Момчила Настасијевића: говорна организација пролога*, TI=Teatron: časopis za pozorišnu istoriju i teatrologiju ISSN: 0351-7500.- God. 21, br. 96 (1996), str. 40-46
8. Страјнић, Никола, *Језик и земља у песништву*, чланак - саставни део, TI=Бранковина: лист за књижевност, уметност, друштвена питања ISSN: 1450-7234.- 1, 1/2 (1998), str. 21-22
9. Vitošević, Nevena, *Ka rodnoj melodiji Momčila Nastasijevića ili: Pitanje zla u muzičkim dramama "Međuluško blago" i "Đurađ Branković",* чланак - саставни део, TI=Мостови: култура, умјетност, друштвени живот ISSN: 0350-4263.- 28, 144-145 (1997), str. 84-92
10. Глушац, Радомир, *Саображавање духовног и језичког као ентитет прозне стуктуре: неки поступци градње у прози "Из тамног вилајета" и "Хроника моје вароши" Момчила Настасијевића*, чланак - саставни део, TI=Српски књижевни гласник ISSN: 0354-2769.- God. 3, knj. 4, br. 11/12 (1994), str. 106-112
11. Брајовић, Тихомир, *Између приповетке и романа: маловарошка хроника као паражанр модерне српске књижевности*, у: *Место приповетке у српској књижевности*; Доситеј Обрадовић и Европа. 2.- Стр. 221-232

4. циљеви истраживања

Циљеви Циљ истраживања јесте да се установи како је настајала, развијала се и бивала смјештана у контексте актуелног тренутка и историје српске књижевности проза Момчила Настасијевића. Од свог првог појављивања на српској књижевној сцени (са приповијетком „Запис о даровима моје рођаке Марије“), када је награђивано, хваљено и означено као догађај од прворазредног значаја,

Настасијевићево необимно прозно дјело имало је и има необичну судбину: хваљено на почецима, скрајнуто и неподржано око изласка друге збирке, *Хроника моје вароши*, заборављено безмало двије деценије између покушаја Станислава Винавера и реваловризације (а доцније и неоспорне канонизације) коју је започео Васко Попа (а коме су насупрот једно вријеме стајали и Оскар Давичо, и Милован Данојлић, на примјер), оно не престаје да провоцира различита тумачења и подстиче нове интерпретативне приступе. Опирање чврстом теоријско-историјском уоквиравању (у смислу досљедње жанровске подјеле разнородног, мада невеликог дјела и контекстуализацији у оквирима авангарде/модернизма српске књижевности) узроковано је како особеним приступом Настасијевића језику, књижевним облицима (на микро- и макроплану) грађи, традицији, другим умјетностима (превасходно музици), тако и широким распоном могућих утицаја, прожимања и додира са великим бројем писаца и пјесника европског културног круга, посебно из епохе романтизма. Сам рад представљао би и покушај систематизације како рецепције Настасијевићевог прозног дјела у првим годинама након настајања и објављивања (дакле, непосредне критичке и читалачке одјеке) и доцније, тако и преглед научне и критичке грађе о његовој прози. Занимљиво је и значајно да је Настасијевић у српској културној средини најприје фигурирао као приповједачки таленат од значаја, док је касније у нашој књижевности постао најпрепознатљивији као један од најзначајнијих *пјесника* међуратног периода. Однос критичара и проучавалаца према његовом дјелу кроз седам протеклих деценија умио је да буде и контрадикторан и контроверзан: савременик Александар Белић је сматрао да Настасијевић врши „насиље над језиком“, а Марко Ристић да је примјер свега у литератури „неприхватљивог, неодрживог, ’поезије’ која није поезија“. „Он је био светац српскога језика и српскога књижевног израза“, рекао је Станислав Винавер, за кога Гојко Тешић резимира да је, у случају Настасијевића, за десетак година прешао пут „од ћутања до екстатичне апотеозе“. Ипак, када је о Настасијевићу ријеч, како о поезији, тако и о прози, најчешће је апострофиран свепрожимајући утицај наше народне умјетности на његово дјело, мада је подвлачен и његов креативни, ремоделативни приступ дјелима наше усмене традиције. Овај аспект Настасијевићевог дјела уједно је био и најинспиративнији проучаваоцима и највише проучаван – чему су свакако допринијели и Настасијевићеви (ауто)поетички текстови, а посебно они који се тичу кључног појма *матерње мелодије.* Кандидат, с друге стране, жели да испита у којој је мјери у Настасијевићевим приповијеткама извршено преузимање (макар и преобликоване) фолклорне грађе, а колико је пак сам Настасијевић креирао приповиједни свијет чије су структуре само налик на фолклорне, али у суштини веома специфичне и оригиналне. Други аспект нашег културног наслијеђа који се умногоме огледа у Настасијевићевом стваралаштву јесте средњевијековна књижевност, реактуелизована на другачији начин него што је то случај са фолклорном баштином. Иако су трагови византијског и српскословенског стваралаштва очити и незанемарљиви, они нису тако очигледно, безмало као предложак, палимпсест, положени у основу Настасијевићевог дјела, већ прије у пажљиво компонованим назнакама, а често и у динамичном, сукобљеном односу са паганским слојевима наше културе (али и подсвијести). Изворе тих конфликата и њихов значај за конструкцију прозних структура потребно је нарочито освијетлити: они су у најужој вези са устројством не само тематско-мотивских комплекса, него и цјелокупне разматране прозе (јер сматрамо да је могуће говорити говорити о заједничком дискурсу обје збирке). Трећи аспекат, условно речено, традицијског у најширем смислу у Настасијевићевом прозном дјелу огледао би се у истраживању утицаја страних писаца на његово дјело. Момчило Настасијевић је био стваралац и свестраног образовања и темељног познавања свеукупне традиције и културе, интелектуалац у најобимнијем и најдубљем значењу те ријечи. Осим што је изванредно познавао књижевност (коју је уосталом и предавао), он се занимао и за психологију, историју, социологију, етнологију, историју и теорију музике и сликарства, религијска питања, и све ове теме су на овај или онај начин оставиле непорецивога трага у његовој прози. Од великог је значаја установити и како су чињенице из новије српске историје транспоноване у наративним конструкцијама (односно, потребно је на одговарајући начин размотрити густе и херметичне алегоријске слојеве збирке *Хроника моје вароши*). Све ове теме, прије или касније, неизоставно, доводе до најинспиративнијег питања Настасијевићевог дјела: његовог односа према језику. Сви тумачи Настасијевићеве поезије и прозе, као и њени ријетки преводиоци, највише недоумица имали су у вези са намјерно затамњеним, нелогичним или алогичким синтаксичким јединицама Настасијевићевог умјетничког израза. У центру аналитичких разматрања наћи ће се ресемантизација и десемантизација реченичних низова, редуцирање и елиптирање, потенцирано коришћење хомографа и хомоформа, у свакодневном језику немотивисана употреба замјеница, као и нарушавање правилности у распореду реченичних

конституената. Својевремено су замјерке везане за херметичност његовог језика, идиоматичност, густину, непрозирност, бременитост фигурама, инверзијама, напрегнуто умањивање редунданце језичког исказа, биле нарочито учестале баш када је о прози ријеч. Ни данас, савременом читаоцу, те особине његовог прозног исказа не олакшавају рецепцију текста. „Питање језика најуспелије је код онога писца код кога се као питање и не поставља“, сматрао је Иво Андрић, док је Настасијевић своју поетику прозе конципирао управо на супротним полазиштима. „Окренут тако конструктивном страном према нама, језик кочи нарацију“ (Н. Петковић). Сматрамо да је важно проучити на који начин нарација ипак успијева да се отме језику који је сапиње и које су крајње импликације непрестане борбе та два покретачка принципа ове прозе. На самом крају, потребно је установити на који је начин Настасијевићево дјело утицало на потоње ствараоце у српској књижевности, који га и сами идентификују као свог претечу (В. Стевановић, А. Вукадиновић).

Хипотезе: Кандидаткиња претпоставља да постоје јасне поетичке поставке које Момчила Настасијевића везују за авангардни круг стваралаца у српској књижевности, иако ниједном кругу тог времена, у ужем смислу ријечи, није припадао. Та претпоставка ниуколико не обара тезу о његовој изразитој особености, или, како је речено, осамљености у дијахронијском (не и синхронијском) прегледу српске књижевности. Сљедећа поставка тиче се односа према језику и чињенице да је деконструкцију језичког система код Настасијевића увијек пратила својеврсна и ништа мање важна *реконструкција,* или још прецизније нова конструкција чија је логика прецизнија и кохерентнија од онога што би се на први поглед могло закључити. Ова констатација тиче се и односа према традицији која код Настасијевића ни у траговима није негаторска, него ремоделујућа. У својеврсном парадоксу тако се Настасијевић показује (будући да антиципира поетике великих пјесника и писаца који долазе деценијама послије њега) као суштински модернији од многих авангардиста (надреалиста) који су му пребацивали архаичност.

5. очекивани резултати

Овако постављено истраживање треба да покаже да је Момчило Настасијевић један од најмодернијих и најутицајнијих духове која је српска књижевност имала. Значај његовог дјела видјеће се кроз праћење помало неуобичајених фаза његове рецепције. Кандидаткиња, осим тога, има намјеру и да покаже како су значајни европски аутори утицали на развој ове прозе, што је у досадашњем истраживању остало помало по страни. Такође, очекује се да кандидаткиња својим тумачењима допринесе и проучавању досада помало запостављене збирке *Хроника моје вароши*, и да опише на који начин се она уклапа у поетички контекст збирке *Из тамног вилајета*, а на који начин, пак, прави својеврстан искорак.

6. план рада

У првом дијелу рада биће дат увод општије природе, који ће обухватити, са историјске тачке гледишта, преглед објављивања и рецепције Настасијевићевог дјела, као и опште књижевне и културне прилике у којима је оно настајало. Сумираће се судови доношени о његовом стваралаштву кроз седам деценија од његовог настанка. Испитаће се статус Настасијевићевог прозног дјела у нашој савременој култури, као и могућности перцепције те прозе међу данашњим читаоцима. С тим у вези, истражиће се мреже кореспоненција и утицаја, које су важне за један од преломних тренутака у развоју наше литературе. Кандидат ће се користити релевантним публикацијама које се баве, у ужем или ширем смислу, историјом српске књижевности. У средишњем, главном дијелу рада кандидат планира да паралелно освијетли проблем језика Настасијевићевог дјела и развој његових приповиједних конструкција, водећи се увјерењем да су ова два аспекта у њему централна и кључна и у односу непрестаног, динамичног условљавања. Приступиће се лингвистичким анализама текста са тачке гледишта историје развоја српског језика, али и уз савремене језичке методолошке приступе. Биће коришћена релевантна литература везана за теорију приповједних текстова, да би се на адекватан начин конституисала поетика Настасијевићеве прозе. У раду ће се кренути од појединих, значајних искустава и знања *структуралистичких* гледишта на књижевност, удружених са доцнијим методама до којих су дошла *феноменолошка* промишљања књижевног текста, а надограђених и знањима и методама савремених *постструктуралистичких*, културолошких, интердисциплинарних истраживања. У закључку тезе биће изложени ставови који би требало да укратко представе и сумирају резултате истраживања, уз паралелни преглед поетичких начела самог писца. Кандидат сматра да ће такав приступ показати изванредну кохеренцију између мисли о књижевности/умјетности

и самог дјела стваралаца који је тема ове дисертације.

7. методе истраживања

Књижевноисторијске, књижевнотеоријске, културолошке, поредбене методе истраживања, методе науке о језику. Кандидаткиња ће описати књижевноисторијски контекст модерне српске прозе коју испитује и опште карактеристике актуелног тренутка српске културе. Такође ће водити рачуна о књижевноисторијском контексту средњовековне српске књижевности, наше народне књижевности и њиховој рецепцији у модерном времену. Наравно, кандидаткиња је дужна да дефинише појмове којима оперише, да теоријски утемељи своје истраживање како би поређење које је у основи овог истраживања било теоријски засновано. Рад ће се највећим дијелом ослањати на иманентне анализе конкретних приповједака, уз неизоставне поредбене анализе које ће укључивати Настасијевићеву поезију и драму, посебно у оним случајевима у којима су додирне тачке веома изражене и гдје се може говорити о *аутоцитатности*. Кандидаткиња ће се у дисертацији повремено освртати и на шири поредбени контекст цјелокупне српске, па и европске књижевности.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ КАНДИДАТА: На основу наведених података о кандидаткињи, Комисија констатује да је кандидаткиња Недељка Перишић подобна за израду докторске дисертације.

НАПОМЕНА: Кликните да бисте почели унос текста.

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Недељка Перишић подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области наука о књижевности.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Јован Делић подобан/на за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Недељке Перишић и предложене теме докторске дисертације „Поетика прозе Момчила Настасијевића“ а да се за ментора именује др Јован Делић, редовни професор Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1.

2.

3.

4.